

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/341/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113232133
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3113232133.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobkyne Ing. S. W., štátnej občianky P. republiky, nar. XX.XX.XXXX, bytom K. - F. XXX, zastúpenej JUDr. Jozefom Herbulákom, advokátom, so sídlom Trenčín, Brnianska 1K proti žalovanému I. W., štátnemu občanovi P. republiky, nar. XX.XX.XXXX, bytom K. - F. XXX, zastúpenému JUDr. Petrom Slaninom, advokátom, so sídlom Trenčín, Braneckého 14, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolania oboch strán proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 27C/167/2013-658 zo dňa 03. júna 2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiadna zo strán **n e m á** na náhradu trov odvolacieho konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu zaniknuté rozvodom ich manželstva tak, že z nehnuteľných vecí, ktoré mali žalobkyňa a žalovaný v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov /ďalej len „BSM“ - poznámka odvolacieho súdu/ pripadá do vlastníctva žalobkyne pozemok KNC parc. č. 755 zastavané plochy a nádvoria o výmere 193 m², pozemok KNC parc. č. 756 záhrady o výmere 595 m², pozemok KNC parc. č. 757 zastavané plochy a nádvoria o výmere 1 034 m², rodinný dom s.č. 406, postavený na pozemku KNC parc. č. 757, všetky nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k.ú. Chocholná - Velčice, obec Chocholná - Velčice, okres Trenčín, spolu v hodnote 83.497,68 eur a do vlastníctva žalovaného pozemok KNE parc. č. 99 orná pôda o výmere 5 362 m², zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. Chocholná - Velčice, obec Chocholná - Velčice, okres Trenčín, v hodnote 34.891,61 eur /výrok I./, z hnutelných vecí, ktoré mali žalobkyňa a žalovaný v BSM pripadá do vlastníctva žalobkyne osobné motorové vozidlo zn. Renault Clio EČV: A vybavenie domácnosti, nachádzajúce sa v rodinnom dome s.č. 406, postavenom na pozemku KNC parc. č. 757, zapísanom na LV č. XXXX, k.ú. Chocholná - Velčice, obec Chocholná - Velčice, okres Trenčín, všetko spolu v hodnote 3.000,- eur a do vlastníctva žalovaného osobné motorové vozidlo zn. Renault Scenic, EČV: A v hodnote 0,- eur /výrok II./, do vlastníctva žalobkyne prikázal súd zostatok na účte v Poštovej banke, a.s. č. XXXXXXXXX/XXXX ku dňu 03.09.2013 vo výške 97,60 eur /výrok III./, žalovanému prikázal súd záväzok - zostatok na účte v Poštovej banke, a.s. č. XXXXXXXXX/XXXX ku dňu 03.09.2013 vo výške mínus 2,54 eur /výrok IV./ a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho podielu čiastku 32.280,41 eur do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku /výrok V./. O náhrade trov konania napokon súd rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania /výrok VI./.

2. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia súd uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, že manželstvo žalobkyne a žalovaného bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/134/2012-162 zo dňa 16.08.2013, právoplatným dňa 03.09.2013. Podľa zhodných výpovedí oboch strán sporu

k vyporiadaniu BSM účastníkov dohodou nedošlo. Medzi stranami nebolo sporné, že za trvania manželstva nadobudli hnutelné veci, ktorých vyporiadania sa obaja domáhali, pričom v priebehu konania ustálili, že všetky hnutelné veci, ktoré tvoria domácnosť rodinného domu s.č. 406, pripadnú do výlučného vlastníctva žalobkyne s tým, že táto vyplatí žalovanému titulom vyporiadania predmetných hnutelných vecí sumu 1 500,- eur (teda hodnota hnutelných vecí predstavuje sumu 3 000,- eur). Pokiaľ ide o osobné motorové vozidlá, strany ustálili ako nesporné, že žalobkyňa nadobudne do výlučného vlastníctva motorové vozidlo zn. Renault Clio, EČV: A a žalovaný motorové vozidlo zn. Renault Scenic, EČV: A s tým, že si nebudú vyplácať navzájom žiadnu náhradu. Strany v priebehu konania zhodne uviedli, že elektrický hoblík, plynové gamaty, priamočiara píla, príklepová vŕtačka, karbobrúska a teplovzdušná pištoľ nepatria do ich BSM, a preto sa nimi súd nezaoberal. Podľa výpisu z LV č. XXXX, k.ú. Chocholná Velčice sú strany bezpodielovými spoluvlastníkmi (1/1) nehnuteľností: pozemok KNC parc. č. 755 zastavané plochy a nádvoria o výmere 193 m², pozemok KNC parc. č. 756 záhrady o výmere 595 m², pozemok KNC parc. č. 757 zastavané plochy a nádvoria o výmere 1 034 m², rodinný dom s.č. 406, postavený na pozemku KNC parc. č. 757, pozemok KNE parc. č. 99 orná pôda o výmere 5 362 m². Medzi stranami nebolo sporné, že pozemok KNC parc. č. 755, parc. č. 756, parc. č. 757 a rodinný dom s.č. 406 nadobudli v roku 1996 a pozemok KNE parc. č. 99 v roku 2001. Žalobkyňa predložila znalecký posudok znalca Ing. Andreja Gálika č. 158/2013 zo dňa 11.11.2013, podľa ktorého predstavuje všeobecná hodnota pozemkov zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. Chocholná Velčice: parc. č. 755 sumu 1.794,90 eur, parc. č. 756 sumu 5.533,50 eur, parc. č. 757 sumu 9.616,20 eur, parc. č. 99 sumu 1.087,95 eur a všeobecná hodnota stavieb nachádzajúcich sa na pozemkoch parc. č. 755, 756 a 757 sumu 42.834,14 eur. Podľa vyjadrenia spoločnosti Vaše reality TN, s.r.o. zo dňa 23.09.2013 na pozemok parc. č. 99, zapísanom na LV č. XXXX, k.ú. Chocholná Velčice nie je prístupová komunikácia a inžinierske siete, pozemok je nutné využívať na poľnohospodárske účely. Podľa znaleckého posudku č. 28/2014 zo dňa 27.10.2014 znalca Ing. Eduarda Fabu, ustanoveného v konaní súdom, predstavuje všeobecná hodnota pozemkov zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. Chocholná Velčice: parc. č. 755 sumu 5.095,32 eur, parc. č. 756 sumu 15.708,38 eur, parc. č. 757 sumu 27.298,26 eur, parc. č. 99 sumu 34.891,61 eur a všeobecná hodnota stavieb nachádzajúcich sa na pozemkoch parc. č. 755, 756 a 757 sumu 35.395,72 eur. Podľa posudku parc. č. 99 je pozemkom mimo zastavaného územia obce, ktorá predstavuje rýchlo dostupné obytné predmestie mesta Trenčín. Pozemok je v súčasnosti bez výstavby v širšom okolí. Poloha pozemku má obytný charakter, vybavenie je charakterizované ako dobré, vzhľadom na možnosť napojenia na miestne rozvody vody, elektrickej energie a zemného plynu. Pozemok je súčasťou súboru pozemkov s rovnakými charakteristikami, patriacich rôznym majiteľom, ktoré sú dlhodobo poľnohospodársky intenzívne využívanou poľnohospodárskou pôdou. Tieto pozemky sú v rámci územného plánu obce súčasťou plochy určenej ako rezerva pre individuálnu bytovú výstavbu; predpokladom pre reálne využitie pozemkov na daný účel je vybudovanie aspoň minimálnej siete technickej infraštruktúry. Plnohodnotnému využitiu pozemku pre účely individuálnej bytovej výstavby samostatne bráni neprimerane malá šírka vo vzťahu k jeho celkovej dĺžke. Žalovaný žiadal vyporiadať aj sumu 3.527,06 eur, ktorú žalobkyňa podľa listinných dôkazov nepoužila pre potreby rodiny tak, že mu polovica tejto sumy bude z jej strany vyplatená. Žalobkyňa mala asi od roku 1992 vedený účet v Slovenskej sporiteľni, a.s. č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý bol zrušený 17.06.2010, pričom banka súdu poskytla výpisy len od 01.01.2010 do dňa zrušenia. Žalovaná z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX dňa 22.01.2010 vybrala v hotovosti 3.330,- eur, dňa 22.01.2010 v hotovosti 2.000,- eur, dňa 03.05.2010 v hotovosti 1.000,- eur, dňa 10.06.2010 v hotovosti 1.000,- eur, spolu sumu 7.330,- eur. Dňa 22.01.2010 žalobkyňa zriadila na svoje meno neviazaný termínovaný vklad č. XXXXXX-XXXXXXXXXX, na ktorý vložila sumu 2.323,- eur a následne dňa 10.02.2012 túto sumu aj s úrokmi spolu vo výške 2.421,09 eur previedla na účet A. P. Dňa 22.01.2010 zriadila neviazaný termínovaný vklad na meno T. W., kde vložila sumu 2.323,- eur. Z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, založeného žalobkyňou v Poštovej banke, a.s., na ktorý chodila mzda žalobkyne, táto dňa 15.12.2010 previedla na neviazaný termínovaný vklad č. XXXXXX-XXXXXXXXXX sumu 1.000,- eur, ktorý dňa 30.04.2012 zrušila s hotovostným výberom vo výške 1.029,70 eur. Dňa 15.12.2010 previedla na neviazaný termínovaný vklad na meno J. W. 2.000,- eur a následne túto sumu spolu s úrokmi vo výške spolu 2.049,68 eur na účet A. P. Dňa 15.12.2010 previedla na neviazaný termínovaný vklad na meno T. W. 2.000,- eur a následne túto sumu spolu s úrokmi vo výške spolu 2.070,87 eur na účet A. P. Z účtu č. 017487273/6500 dňa 20.02.2012 vybrala hotovosť 3.000,- eur a dňa 11.05.2012 hotovosť 1.500,- eur. Stavebné sporenia založené na žalobkyňu, T. W. a J. W. boli preukázateľne hradené z účtov č. XXXXXXXXXXX/XXXX a č. XXXXXXXXXXX/XXXX až do zrušenia a následne dňa 13.03.2012 prevedené vo výške 3.444,85 eur T. W., 3.316,20 eur J. W., pripísané na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX a následne spolu v sume 6.750,- eur prevedené na neviazaný termínovaný vklad č. XXXXXXXXXXX/XXXX, následne dňa 01.05.2012 na účet A. P. Stavebné sporenie

žalobkyne bolo zrušené dňa 04.06.2012 a nasporená suma 3.705,19 eur plus štátna prémie 66,39 eur bola prevedená na účet A. P.. Žalobkyňa si dňa 07.03.2012 dala vyplatiť hodnotu podielového listu z prvej penzijnej spoločnosti 1.183,54 eur priamo na účet A. P.. Žalovaný žiadal, aby mu súd priznal polovicu z uvedených súm. Napokon žalobkyňa sumu 3.000,- eur vybratú dňa 20.02.2012 z účtu č. XXXXXXXXXX/XXXX spolu s hotovosťou vybratou z účtu č. XXXXXXXXXX/XXXX vo výške 2.421,09 eur a vo výške 2.049,68 eur, spolu suma 7.470,- eur vložila na účet A. P.. Žalobkyňa uviedla, že príjmy manželov tvorili iba príjmy žalovaného z podnikania, jej mzda z pracovného pomeru, rodičovské príspevky, prídavky na deti. Vzhľadom na príjmy žalovaného ako vyplývajú z daňových priznaní a na jej príjmy z pracovného pomeru je vylúčené, aby sa im podarilo usporiť finančné prostriedky, a to aj s poukazom na to, že počas manželstva kúpili rodinný dom, ktorý rekonštruovali, kúpili motorové vozidlá, chodili na dovolenky, pokrývali výdavky detí. Čo sa týka stavebného sporenia ich synov, ide o majetok plnoletých detí, ktorý nemá nič spoločné s vyporiadaním BSM. Počas manželstva založili deťom stavebné sporenie, na ktorom sa ale nachádzali peniaze, ktoré darovali vnukom jej rodičia U. P. a A. P., pričom išlo o peniaze, ktoré získala jej matka za predaj ornej pôdy v máji 2005 vo výške 1.003,- eur z dedičstva, za predaj podielu na zdedenom rodinnom dome v novembri 2007 vo výške 3.070,- eur, odstupné jej otca, ktoré bolo vyplatené v novembri 2007 vo výške 4.315,- eur. Tieto peniaze darovali jej rodičia vnukom v hotovosti. Zo stavebného sporenia jej matka darovala vnukom sumu 4.690,- eur, ktorá bola dňa 08.09.2009 bezhotovostne prevedená na jej účet v Slovenskej sporiteľni, a.s.. Pokiaľ s peniazmi nakladala, dialo sa to v záujme dosiahnutia zhodnotenia peňazí. V roku 2007 založila 3 stavebné sporenia: na jej meno a na meno sporiteľov T. W., J. W., pričom každý rok tam vkladala z darovaných peňazí od jej rodičov takú čiastku, aby získali maximálnu štátnu prémie. Zvyšné peniaze boli uložené na jej osobný účet. Akonáhle syn J. dovŕšil 15 rokov, založila na jeho meno neviazaný termínovaný vklad č. XXXXXXXXXX s čiastkou 2.000,- eur. Pre správanie žalovaného sa synovia začiatkom roka 2012 rozhodli zrušiť všetky 3 stavebné sporenia, pričom peniaze boli zaslané na účet T. W.. Následne ich synovia vložili na neviazaný termínovaný účet č. XXXXXXXXXX v celkovej výške 6.720,- eur, ktorý bol následne zrušený a synovia sa rozhodli nasporenú sumu vrátane zvyšku peňazí, ktorá bola na stavebnom sporení na jej meno a na neviazanom terminovanom vklade č. XXXXXXXXXX vrátiť na účet A. P., aby im ich uschovala až do dovŕšenia 25 rokov veku. Pokiaľ ide o výbery v hotovosti, ktoré žalovaný namieta, financie boli spotrebované na chod domácnosti, keďže žalovaný od mája 2012 neprispieval na domácnosť ani na deti, až v novembri 2013 uhradil v rámci účinnej ľútosti v trestnom konaní minimálne výživné 900,- eur. Dovtedy všetky náklady na deti, na domácnosť znášala sama. Náklady na domácnosť vyčíslila na rok 2012 na sumu spolu 2.109,59 eur, za rok 2013 spolu na sumu 1.772,26 eur; náklady syna T. W. na sumu 5.562,25 eur ročne, náklady na syna J. W. na sumu 4.515,61 eur ročne, jej náklady na 2.846,27 eur ročne, ktoré i zdokladovala. V rokoch 2010 až 2011 zo spoločných peňazí okrem bežných nákladov na domácnosť zakúpili nasledovné: záclony, závesy do spálne za 26,- eur, stojanovú lampu za 66,- eur, ďalekohľad za 30,- eur, písací stôl pre J. za 40,- eur, záclony, závesy do J. izby za 20,- eur, kombinovanú chladničku za 267,- eur, kuchynský porcelán za 100,- eur, motorovú pílu za 700,- eur, 2 ks nástenných hodín do kuchyne za 40,- eur, CD prehrávač za 50,- eur, 2 ks fén na vlasy za 40,- eur, tlačiareň za 199,- eur, botník za 132,- eur, koberce za 33,- eur, záhradnú hojdačku za 100,- eur, záhradnú hadicu za 166,- eur, elektrické predlžovačky za 60,- eur, krovínorez za 100,- eur, štiepačku za 270,- eur, kálačku za 18,- eur, kancelársky stôl a stavebné rezivo za 120,- eur, stavebné drevo za 30,- eur, železný regál za 30,- eur, kuchynský stôl za 30,- eur, mikrovlnnú rúru za 53,- eur, spolu 2 720,- eur. Sumu 3.000,- eur, ktorú z účtu č. XXXXXXXXXX/XXXX vybrala dňa 20.02.2012, použila na nákup palivového dreva. Sumu 1.500,- eur, ktorú z účtu č. XXXXXXXXXX/XXXX vybrala dňa 11.05.2012, použila na zaplatenie poisťky za dom, poplatky obci za nehnuteľnosti a odpad, prihlášky syna T. na vysokú školu, cestu a ubytovanie na prijímacie pohovory na vysokú školu, nákup vecí pre T. potrebných na štúdium a ubytovanie na vysokej škole, na domácnosť, náklady na syna J. a na seba. Podielové fondy boli založené s rovnakou čiastkou, so žalovaným sa začiatkom roka 2012 dohodli, že bude spravodlivé, ak si každý svoj podielový fond vyberie a použije podľa vlastného uváženia, čo sa aj stalo. Manžel použil čiastku z podielového fondu tiež vo svoj prospech. Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 31.10.2007 previedla matka žalobkyne ako jeden z predávajúcich podielových spoluvlastníkov nehnuteľnosť - pozemok parc. č. 696 vedený na LV č. XXXX, k.ú. Láb na kupujúceho, pričom jej osobne mala byť vyplatená kúpna cena 30.200,- Sk. Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 10.05.2005 previedla matka žalobkyne ako jeden z predávajúcich podielových spoluvlastníkov nehnuteľnosť - rodinný dom s.č. 205, hospodárska budova s.č. 2205, pozemok parc. č. 4265 a pozemok parc. č. 4267/3, všetko vedené na LV č. XXX, k.ú. Plavecký Štvrtok na kupujúceho, pričom jej osobne mala byť vyplatená kúpna cena 92.500,- Sk. Podľa z oznámenia Wüstenrot stavebnej sporiteľne, a.s. zo dňa 08.09.2009 bol zrušený sporiteľský účet rodičov žalobkyne ku dňu 08.09.2009, pričom zvyšok usporenej sumy 4.690,91 eur bol prevedený na účet

žalobkyne v Slovenskej sporiteľni, a.s. č. XXXXXXXXXXX/XXXX, čo vyplýva i z výpisu z účtu žalobkyne v Slovenskej sporiteľni, a.s. č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Podľa výpisu z účtu rodičov žalobkyne vo Wüstenrot stavebnej sporiteľni, a.s. bola na tento účet dňa 01.01.2008 vložená suma 3.324,23 eur, pričom zostatok ku dňu 31.12.2008 bol 3.987,59 eur. Podľa správy Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 28.04.2014 mal žalovaný ku dňu 03.09.2013 založený účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, na ktorom bol zostatok k tomuto dňu vo výške 12,78 eur a účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, na ktorom bol zostatok 0,- eur. Podľa správy VÚB, a.s. zo dňa 29.04.2014 strany sporu nemali ku dňu 03.09.2013 zriadené účty v tomto peňažnom ústave. Podľa správy Poštovej banky, a.s. zo dňa 06.05.2014 majiteľom účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý bol založený 12.04.2010, je žalobykňa; majiteľom terminovaného vkladu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý bol založený 22.01.2010 a zrušený 10.02.2012 bola žalobykňa; majiteľom osobného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý bol založený 15.11.2012 bol žalovaný; majiteľom termínovaného vkladu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý bol založený 17.12.2010 a zrušený 10.02.2012 bol J. W.; majiteľom termínovaného vkladu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý bol založený 17.12.2010 a zrušený 10.02.2012 bol T. W.. Podľa výpisov z účtu žalobkyne č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedenom v Poštovej banke, a.s. žalobykňa previedla dňa 17.12.2010 sumy 2.000,- eur, 1.000,- eur a 2.000,- eur na účet č. XXXXX-XXXXXXXXXXXX/XXXX; dňa 20.02.2012 vybrala v hotovosti sumu 3.000,- eur, dňa 11.05.2012 vybrala v hotovosti sumu 1.500,- eur. Podľa výpisu z terminovaného vkladu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného v Poštovej banke, a.s. bola naň v deň založenia 22.01.2010 poukázaná suma 2.323,- eur a v deň zrušenia (10.02.2012) bola z neho suma vo výške 2.421,09 eur poukázaná na účet A. P.. Podľa správy Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. zo dňa 16.05.2014 vrátane výpisov bola žalobykňa vlastníkom zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXX 8 04, ktorá vznikla 27.02.2007 a zanikla výpoveďou dňa 04.06.2012. Za trvania zmluvy boli na sporenie vkladané peňažné prostriedky, a to od roku 2007 do roku 2012. Dňa 04.06.2012 bola suma 3.705,19 eur prevedená na účet v Poštovej banke, a.s. č. XXXXXXXXXXX/XXXX, príjemca A. P. a dňa 15.02.2013 bola doplatená štátna prémia 66,39 eur na účet v Poštovej banke, a.s. č. XXXXXXXXXXX/XXXX, príjemca A. P.. Podľa správy Prvej penzijnej správcovskej spoločnosti poštovej banky, správ. spol., a.s. zo dňa 16.05.2014 vlastnila žalobykňa podielový list P3R, nadobudnutý 29.06.2000, čo preukazuje i zmluva o kúpe podielového listu zo dňa 14.08.2000, vyplatený 07.03.2012 na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 1.183,54 eur; podielový list Bonus, nadobudnutý 30.09.2002, vyplatený 02.02.2005 vo výške 2.071,30 eur šekovou poukážkou; Eurofond, nadobudnutý 31.03.2002, vyplatený 26.01.2005 vo výške 289,55 eur šekovou poukážkou. Žalovaný vlastnil podielový list P3R, nadobudnutý 29.06.2000, vyplatený 19.11.2012 na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 1.187,96 eur; podielový list Bonus, nadobudnutý 30.09.2002, vyplatený 02.02.2005 vo výške 3.186,62 eur šekovou poukážkou; Eurofond, nadobudnutý 31.03.2002, vyplatený 26.01.2005 vo výške 332,80 eur šekovou poukážkou. Podľa správy Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 21.05.2015 mala žalobykňa zriadený účet č. XXXXXX XXXX/XXXX, ktorý bol zrušený dňa 17.06.2010. Podľa správy Poštovej banky, a.s. zo dňa 26.05.2015 strany sporu nie sú a ani neboli majiteľmi účtov č. XXXXXXXXXXX/XXXX, XXXXXXXXXXX/XXXX. Majiteľkou účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý bol založený 17.12.2010 a zrušený 30.04.2012, bola žalobykňa, pričom podľa výpisu z tohto účtu pri založení dňa 17.12.2010 bola naň vložená suma 1.000,- eur a pri jeho zrušení bola v hotovosti vybratá suma 1.029,70 eur. Zostatok na účte žalobkyne č. XXXXXXXXXXX/XXXX ku dňu 03.09.2013 bol 97,60 eur a zostatok na účte žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX ku dňu 03.09.2013 bol - 2,54 eur. Podľa daňových priznaní žalovaného za roky 1993 až 2013 menovaný dosiahol za rok 1993 základ dane - 17 761,50 Sk; za rok 1994 základ dane 0,- eur, za rok 1995 základ dane 102.107,- Sk, za rok 1996 základ dane 47.906,- Sk, za rok 1997 základ dane 38.342,- Sk, za rok 1998 základ dane 25.918,- Sk, za rok 1999 základ dane - 2.617,- Sk, za rok 2000 základ dane 33.082,- Sk, za rok 2001 základ dane 112.880,- Sk, za rok 2002 základ dane 102.579,- Sk, za rok 2003 základ dane 68.089,- Sk, za rok 2004 základ dane 76.213,- Sk, za rok 2005 základ dane 92.429,- Sk, za rok 2006 základ dane 99.928,- Sk, za rok 2007 základ dane 107.541,- Sk, za rok 2008 základ dane 105.770,- Sk, za rok 2009 základ dane 4.205,77 eur, za rok 2010 základ dane 3.682,74 eur, za rok 2011 základ dane 2.616,48 eur, za rok 2012 základ dane 1.038,31 eur, za rok 2013 základ dane 1.831,10 eur. Žalovaný žiadal, aby súd vyporiadal aj ich prostriedky, ktoré žalobykňa za trvania manželstva prevádzala z finančných prostriedkov patriacich do BSM, na svoje účty, konkrétne peňažné prostriedky na účte v Slovenskej sporiteľni, a.s. č. XXXXXXXXXXX/XXXX; na účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX, č. XXXXXXXXXXX/XXXX, XXXXXXXXXXX/XXXX, XXXXXXXXXXX/XXXX, XXXXXXXXXXX/XXXX. Podľa čestného prehlásenia J. F. zo dňa 14.01.2016 menovaná poskytne žalovanému sumu 25.000,- eur na vyporiadanie BSM, pričom podľa pripojeného potvrdenia Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. menovaná má na zmluve o stavebnom sporení sumu 8.892,57 eur a môže čerpať stavebný úver vo výške 7.662,97 eur a podľa výpisu z Poštovej banky, a.s. má menovaná na účte ku dňu 31.12.2015 sumu 1.802,88 eur. Podľa hypotekárneho certifikátu zo dňa 24.03.2016 má žalovaný schválenú Flexihypotéku 25.200,- eur s možnosťou jej

navýšenia až do sumy 30.900,- eur. Žalobkyňa uviedla, že prostriedky na účtoch v Poštovej banke č. XXXXXXXXXX/XXXX, č. XXXXXXXXXX/XXXX a č. XXXXXXXXXX/XXXX, prostriedky z podielového listu Prvá penzijná, z termínovaného vkladu č. XXXXXXXXXX/XXXX a prostriedky stavebného sporenia na účte v Prvej stavebnej sporiteľni nepatria do BSM, pretože ide o prostriedky, ktoré rodičia navrhovateľky darovali deťom účastníkov. Navrhovateľka nemá možnosť vyplatiť odporcu z celej nehnuteľnosti, pričom ak by súd vyhovel jej návrhu, výplata by bola zhruba vo výške 25.000,- eur. Svedkyňa A. P. uviedla, že za trvania manželstva strán sporu darovali peniaze len vnukom. Tieto peniaze pochádzali z jej dedičstva, ornej pôdy, manžel dostal odstupné. Tak sa dohodli, že pomôžu vnukom, dcéra s tým môže nakladať, ale nemôže to použiť na iné veci. Napríklad čo dostali za ornú pôdu 30.200,- Sk, to im dali, pri predaji rodičovského domu 92.500,- Sk. Tiež mala stavebné sporenie, ktoré jej skončilo a to im dala 4.690,- eur. Keď mal T. 18, dali mu 2.000,- eur a tiež manžel z odstupného im daroval 130.000,- Sk. Tie dary by mali spolu činiť 15.078,- eur. Vnuci darované peniaze vrátili, lebo prišiel T., že si žalovaný chcel peniaze požičať, s tým nesúhlasila, pretože to sú peniaze len pre nich. Svedok U. P., uviedol, že stranám sporu peniaze nedarovali, zarábajú si. Keď mali peniaze, dávali vnukom, napríklad manželka dostala za chalupu cez 90.000,- Sk. Dávali im to doma, v hotovosti, aby si to mohli spočítať, odložiť. Potom manželka dostala za ornú pôdu asi 30.000,- Sk a on v 2007 odstupné 130.000,- Sk, tiež im to dali. Peniaze vždy dali mame, aby to uložila na účet alebo termínovaný vklad. Tiež peniaze zo stavebného sporenia asi 4.700,- eur, ale tie sa im dali prevodom, aby sa to zbytočne nevyberalo. Ešte dali T. k 18-tke 2.000,- eur. Spolu vnukom darovali okolo 15 000,- eur. Vnuci ich vrátili, aby ich spravovala babka, asi pred 3 rokmi doma v hotovosti. Teraz sú peniaze na účtoch, termínovaných vkladoch, spravuje ich dcéra.

3. Uvedené skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním súd posúdil podľa § 143, § 149 ods. 1 a § 150 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že manželstvo strán sporu bolo právoplatne rozvedené ku dňu 03.09.2013, k tomuto dňu zaniklo aj ich BSM. K vyporiadaniu ich zaniknutého BSM nedošlo medzi nimi dohodou, preto je ho potrebné vykonať na základe žaloby žalobkyne, ktorá bola podaná do 3 rokov od zániku ich manželstva. V prejednávanej veci nevyšli najavo žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali odchýlenie sa od zásady, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Rovnako v konaní nevyšlo najavo, že by sa v priebehu manželstva na nadobudnutie spoločného majetku vynaložil výlučný majetok niektorého z manželov. Pokiaľ žalovaný uviedol, že peňažné prostriedky na zakúpenie nehnuteľností, patriacich do BSM pochádzali takmer výlučne z jeho príjmov, kúpnu cenu rodinného domu v júli 1996 vo výške 25.560,- eur uhradil on, pričom aj rozsiahla rekonštrukcia rodinného domu bola ukončená v roku 2007, a to len za finančné prostriedky pochádzajúce z jeho podnikateľskej činnosti, za aktívnej pomoci jeho rodiny pri realizácii stavebných prác, súd po preskúmaní veci konštatoval, že tieto jeho tvrdenia, zakladajúce dôvod odchýlenia sa od zákonnej zásady, že podiely oboch manželov sú rovnaké, neboli v konaní preukázané. Všetky nehnuteľnosti strany sporu nadobudli za trvania manželstva, pričom nebolo zistené, že by kúpna cena za niektorú z nich bola uhradená z výlučných prostriedkov žalovaného (alebo žalobkyne), nepatriacich do BSM. Príjmy žalovaného z jeho podnikateľskej činnosti neboli nadštandardné oproti príjmom žalobkyne z pracovného pomeru, keď z daňových priznaní odporcu za roky za roky 1993 až 2013 vyplýva, že základ dane žalovaného sa pohyboval v rozpätí od 0,- eur (rok 1994) do maximálne 4.205,77 eur (rok 2009). Ak žalovaný uvádzal, že v určitom období žalobkyňa nemala žiaden príjem z pracovnej činnosti, pretože bola na materskej dovolenke, súd uvádza, že išlo o zabezpečenie osobnej starostlivosti o maloleté deti oboch strán, ktorá skutočnosť nemôže byť pričítaná na ťarchu žalobkyne. Miera zásluhovosti strán na nadobudnutí nehnuteľností bola rovnaká, pretože finančne sa na nej podieľali v rovnakej miere, a ak žalovaný zabezpečoval rekonštrukciu rodinného domu svojpomocnou prácou, resp. prácou členov svojej rodiny, žalobkyňa na druhej strane zabezpečovala potreby spoločnej domácnosti a výchovu v tom čase dvoch maloletých detí. Na druhej strane neboli preukázané tvrdenia žalobkyne ohľadne násilného správania sa žalovaného, keď súd má z úradnej činnosti vedomosť o tom, že rozsudkom č.k. 27C/199/2012-289 zo dňa 17.06.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/687/2014-326 zo dňa 28.01.2015 bol zamietnutý návrh žalobkyne na vylúčenie žalovaného z užívania rodinného domu účastníkov z dôvodu nepreukázania existencie násilného správania sa žalovaného voči žalobkyni alebo ich deťom. Pokiaľ ide o predmet vyporiadania, vyššie uvedené nehnuteľnosti, ako i hnuťelné veci nachádzajúce sa v rodinnom dome a motorové vozidlá nadobudli strany za trvania manželstva spôsobom, na ktorý sa nevzťahuje výnimka podľa § 143 Občianskeho zákonníka. Patria teda do masy ich BSM a treba ich vyporiadať. Súd po preskúmaní veci nehnuteľnosti vyporiadal tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal rodinný dom s.č. 406, postavený na pozemku KNC parc. č. 757, pozemok KNC parc. č. 755 zastavané plochy a nádvoria o výmere 193 m², pozemok KNC parc. č. 756 záhrady o výmere 595 m² a pozemok KNC parc. č. 757 zastavané plochy a nádvoria o výmere 1 034 m², všetko zapísané na LV č. XXXX, k.ú. Chocholná - Veľčice, obec Chocholná - Veľčice, okres Trenčín, v hodnote 83.497,68 eur a do

výlučného vlastníctva odporcu pozemok KNE parc. č. 99, zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. Chocholná - Veľčice, obec Chocholná - Veľčice, okres Trenčín v hodnote 34.891,61 eur, ktoré hodnoty, ustálené znaleckým dokazovaním. Súd takto rozhodol s poukazom na skutočnosť zistenú z výsluchu účastníkov, že v predmetnom dome s príľahlými pozemkami parc. č. 755, 756 a 757 ku dňu vyhlásenia rozsudku býva žalobkyňa s deťmi, ktoré sú síce plnoleté, avšak študujú na vysokej škole. Žalobkyňa sa toho času o dom s pozemkami stará sama, sama uhrádza náklady spojené s jeho užívaním. Žalovaný sa z predmetného bytu odsťahoval na základe súdnych rozhodnutí v roku 2012. Na dom neplatí žiadne úhrady, v súčasnosti býva s priateľkou, s ktorou má maloleté dieťa v nájomnom byte. Žalobkyňa nie je vlastníčkou inej nehnuteľnosti, na rozdiel od žalovaného, ktorý je podielovým spoluvlastníkom bytu, v ktorom býva jeho otec. Zo sociálneho hľadiska je daná väčšia potreba na strane žalobkyne pre prikázanie domu s príľahlými pozemkami parc. č. 755, 756 a 757 do jej výlučného vlastníctva, lebo nemá zabezpečené iné bývanie, pričom finančné prostriedky na vyplatenie podielu žalovaného je schopná zabezpečiť. Súd prikázal pozemok KNE parc. č. 99, zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. Chocholná - Veľčice žalovanému, vychádzajúc z cieľa rozdelenia vecí zo zaniknutého BSM medzi rozvedených manželov tak, aby čiastka, ktorú jeden z manželov je povinný zaplatiť druhému na vyrovnanie jeho podielu, bola pokiaľ možno čo najnižšia. Okrem toho prihliadol na to, že pozemok KNE parc. č. 99 je samostatným predmetom občianskoprávných vzťahov a aj strany sporu ho nadobudli samostatne, 6 rokov po nadobudnutí ostatných nehnuteľností. V konaní nebolo zistené, že by bol funkčne alebo účelovo spojený s pozemkami parc. č. 755, 756 a 757, naopak, je samostatne - na rozdiel od ostatných pozemkov strán sporu - poskytovaný do užívania družstvu. Pozemok nemá samostatnú prístupovú cestu, je prístupný buď cez pozemky parc. č. 755, 756 a 757 alebo cez pozemky tretích osôb, užívané na rovnaké poľnohospodárske účely družstvom. Pokiaľ žalovaný, že nemá možnosť tento pozemok účelne využívať na poľnohospodársku činnosť, v konaní nebola zistená ani obdobná možnosť žalobkyne, pričom nič nebráni žalovanému s pozemkom po jeho prikázaní nakladať, teda pozemok prenajať (ako tomu je napokon doposiaľ) alebo scudziť. V konaní obe strany preukázali čiastočnú solventnosť na výplatu podielu druhého manžela, žalobkyňa do sumy okolo 25 000,- eur, odporca na maximálnu sumu 30 900,- eur (hypotekárny certifikát z 24.03.2016), čo znamená, že ani jeden z nich nie je schopný vyplatiť druhého manžela, ak by súd prikázal všetky nehnuteľnosti jednému z nich tak, ako sa toho domáhal žalovaný. Pokiaľ žalovaný predložil čestné prehlásenie J. F., že mu je ochotná poskytnúť ďalšiu sumu 25.000,- eur, súd naň minimálne čiastočne neprihliadal, pretože z pripojených listín vyplýva, že menovaná reálne disponuje len sumou 10.659,45 eur, pričom zvyšok jej môže a nemusí byť poskytnutý formou úveru. Takéto prikázanie nehnuteľností stranám sporu je podľa názoru súdu spravodlivé a zodpovedajúce zásade, že výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Titulom vyporiadania nehnuteľných vecí musí teda žalobkyňa žalovanému na vyrovnanie jeho podielu doplatiť sumu 24.303,03 eur (polovica hodnoty domu s pozemkami 41.748,84 eur mínus polovica hodnoty role parc. č. 99 17.445,81 eur). Pokiaľ ide o hnutelné veci, tvoriace súčasť domácnosti a nachádzajúce sa v rodinnom dome s.č. 406, súd vychádzal z dohody strán v tomto smere, že veci prípadnú do výlučného vlastníctva žalobkyne s tým, že táto vyplatí žalovanému titulom vyporiadania predmetných hnutelných vecí sumu 1.500,- eur (teda hodnota hnutelných vecí predstavuje sumu 3.000,- eur). Pokiaľ ide o osobné motorové vozidlá, strany ustálili ako nesporné, že žalobkyňa nadobudne do výlučného vlastníctva motorové vozidlo zn. Renault Clio, EČV: A a žalovaný motorové vozidlo zn. Renault Scenic, EČV: A s tým že si nebudú vyplácať navzájom žiadnu náhradu. Súd ďalej vyporiadal zostatky na účtoch strán ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva účastníkov (03.09.2013), a to tak, že určil sumy na výplatu dorovnanie podielu toho-ktorého z manželov, keďže ku dňu vyporiadania príslušné zostatky na účtoch strán už neexistovali. Ku dňu 03.09.2013 predstavoval zostatok na účte žalobkyne v Poštovej banke, a.s. č. XXXXXXXXXX/XXXX sumu 97,60 eur, z ktorej je žalobkyňa povinná žalovanému na vyrovnanie jeho podielu zaplatiť 48,80 eur. Ku dňu 03.09.2013 predstavoval zostatok na účte žalovaného v Poštovej banke, a.s. č. XXXXXXXXXX/XXXX zápornú sumu 2,54 eur, z ktorej sa žalobkyňa musí podieľať na úhrade vo výške 1,27 eur. Ku dňu 03.09.2013 predstavoval zostatok na účte žalovaného v Slovenskej sporiteľni, a.s. č. XXXXXXXXXX/XXXX sumu 0,- eur. Zostatky ku dňu 03.09.2013 na účtoch v Poštovej banke, a.s. č. XXXXXXXXXX/XXXX a č. XXXXXXXXXX/XXXX súd nevyporiadal, pretože nešlo o účty strán sporu, ale o účty tretích osôb (J. W., T. W.). Na účtoch žalobkyne, ktorých vyporiadania sa žalovaný domáhal, vedených v Poštovej banke, a.s. pod č. XXXXXXXXXX/XXXX, č. XXXXXXXXXX/XXXX; v Slovenskej sporiteľni, a.s. č. XXXXXXXXXX/XXXX, na podielových listoch v Prvej penzijnej, a.s., na stavebnom sporení v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. č. XXXXXXXXXX sa ku dňu 03.09.2013 nenachádzal žiaden zostatok, pretože tieto účty, resp. vklady boli zrušené pred rozvodom manželstva strán sporu a súd sa nimi zaoberal v rámci tzv. širšieho vyporiadania ako je uvedené nižšie. Na podielových listoch

odporcu v Prvej penzijnej, a.s. sa ku dňu 03.09.2013 nenachádzal žiaden zostatok, pretože tieto boli zrušené pred rozvodom manželstva strán sporu a súd sa nimi nezaoberal, pretože to žiadna zo strán nenavrhol. Súd na základe návrhu žalovaného vykonal tzv. širšie vyporiadanie BSM, pričom v zmysle podaní žalovaného sa zaoberal: 1/ namietanými prevodmi prostriedkov patriacich do BSM na účty synov účastníkov T. W. a J. W. a nakladanie menovaných s prostriedkami na ich účtoch, 2/ namietanými prevodmi prostriedkov patriacich do BSM na účty matky žalobkyne A. P., 3/ namietanými hotovostnými výbermi prostriedkov patriacich do BSM z účtov žalobkyne. Pokiaľ ide o namietané prevody prostriedkov patriacich do BSM na účty synov strán T. W. a J. W. a nakladanie menovaných s týmito prostriedkami (výber z neviazaného termínovaného vkladu č. XXXXXXXX/XXXX v Poštovej banke, a.s. patriaceho majiteľovi T. W., z ktorého mala žalobkyňa dňa 02.05.2012 vybrať hotovosť; zriadenie neviazaného termínovaného vkladu v Poštovej banke, a.s. na meno T. W. dňa 22.01.2010, kde žalobkyňa vložila sumu 2.323,- eur; prevod sumy 2.000,- eur na neviazaný termínovaný vklad na meno T. W. dňa 15.12.2010 a následný prevod tejto sumy s úrokmi vo výške spolu 2.070,87 eur na účet A. P.; prevod sumy 2.000,- eur na neviazaný termínovaný vklad na meno J. W., 2.000,- eur a následný prevod tejto sumy s úrokmi vo výške spolu 2.049,68 eur na účet A. P.; založenie stavebných sporení na meno J. W. a T. W., pravidelné prispievanie z prostriedkov BSM na tieto sporenia, pričom dňa 13.03.2012 boli prostriedky vo výške 3.444,85 eur zo stavebného sporenia T. W. a vo výške 3.316,20 eur zo sporenia J. W. pripísané na účet č. XXXXXXXX/XXXX a následne spolu v sume 6.750,- eur prevedené na neviazaný termínovaný vklad č. XXXXXXXX/XXXX, následne dňa 01.05.2012 na účet A. P.), súd vychádzal v prvom rade z toho, že zmluva o stavebnom sporení (alebo zmluva o bežnom účte či inom bankovom produkte) uzavretá na meno maloletého dieťaťa, ktoré sa stalo účastníkom stavebného sporenia, tak pokiaľ ide o peňažné prostriedky z tohto stavebného sporenia, ide o vlastné prostriedky maloletého dieťaťa, ktoré nie sú súčasťou spoločného imania manželov. Je irelevantné, že tieto peňažné prostriedky boli uložené na účet stavebného sporenia za trvania manželstva strán sporu z ich spoločných prostriedkov. Pokiaľ ide o úkony synov strán T. W. a J. W., ktorými nakladali s prostriedkami, nachádzajúcimi sa na ich účtoch alebo stavebnom sporení po dovŕšení plnoletosti, súd konštatuje, že žalovaný v spore netvrdil a ani nepreukázal, že by sa vo vzťahu k týmto úkonom dovolal ich relatívnej neplatnosti podľa § 40a Občianskeho zákonníka z dôvodu, že sa týkajú peňažných prostriedkov, patriacich do BSM účastníkov, a preto súd na tieto úkony musel nazerať ako na platné úkony tretích osôb a pri vyporiadaní BSM na ne nemohol prihliadať. Obdobný záver platí, i čo sa týka 2/- namietaných prevodov prostriedkov patriacich do BSM na účty matky žalobkyne A. P. (prevod prostriedkov z podielového listu v Prvej penzijnej, a.s. dňa 07.03.2012 na účet Ľudmily P. č. XXXXXXXX/XXXX vo výške 1.183,54 eur; prevod prostriedkov z neviazaného termínovaného vkladu žalobkyne č. XXXXXX-XXXXXXXXXX, na ktorý vložila sumu 2.323,- eur a následne dňa 10.02.2012 túto sumu s úrokmi spolu vo výške 2.421,09 eur previedla na účet A. P.; prevod prostriedkov zo zrušeného stavebného sporenia žalobkyne dňa 04.06.2012 vo výške 3.705,19 eur plus štátna prémie 66,39 eur na účet A. P.; prevod prostriedkov vo výške 2.443,70 eur zo zrušeného neviazaného termínovaného vkladu navrhovateľky č. XXXXXXXX/XXXX dňa 10.02.2012 na účet A. P.). Žalovaný v konaní netvrdil a ani nepreukázal, že sa by vo vzťahu k týmto úkonom dovolal ich relatívnej neplatnosti podľa § 40a Občianskeho zákonníka z dôvodu, že sa týkajú peňažných prostriedkov patriacich do BSM, a preto súd na tieto úkony musel nazerať ako na platné úkony tretích osôb a pri vyporiadaní BSM na ne nemohol prihliadať. S ohľadom na to, že druhá strana, ktorej sa úkony žalobkyne týkali, A. P., nie je stranou tohto sporu, nie je možné účinky dovolania sa relatívnej neplatnosti podľa § 40a Občianskeho zákonníka vyvodiť len z námietky žalovaného ohľadne týchto úkonov v konaní o vyporiadanie BSM. Súd však priznal žalovanému polovicu z peňažných prostriedkov patriacich do BSM strán sporu, ktoré žalobkyňa preukázateľne v hotovosti vybrala z jej účtu v Slovenskej sporiteľni, a.s. č. XXXXXXXX/XXXX, a to: dňa 22.01.2010 sumu 3.330,- eur a 2.000,- eur, dňa 03.05.2010 sumu 1.000,- eur a dňa 10.06.2010 sumu 1.000,- eur (spolu suma 7.330,- eur, z toho 1/2-ica 3.665,- eur) i z peňažných prostriedkov, ktoré preukázateľne v hotovosti vybrala z jej účtu v Poštovej banke, a.s. č. XXXXXXXX/XXXX, a to dňa 20.02.2012 v sume 3.000,- eur a dňa 11.05.2012 v sume 1.500,- eur (spolu suma 4.500,- eur, z toho 1/2-ica 2.250,- eur). Ďalej žalovanému priznal polovicu z peňažných prostriedkov patriacich do BSM strán, ktoré žalobkyňa preukázateľne v hotovosti vybrala z neviazaného termínovaného vkladu v Poštovej banke, a.s. č. XXXXXXXX/XXXX dňa 30.04.2012 vo výške 1.029,70 eur (z toho 1/2-ica suma 514,85 eur). Spolu je tak žalobkyňa povinná uhradiť žalovanému sumu 6.429,85 eur titulom vyrovnania jeho podielu na peňažných prostriedkov, ktoré žalobkyňa bez jeho vedomia a súhlasu vybrala v hotovosti z účtov, na ktorých sa nachádzali prostriedky patriace do BSM strán sporu, pričom v konaní neuniesla dôkazné bremeno, ktoré ju v tomto smere v zmysle ustálenej judikatúry zaťažuje a nepreukázala, na aké konkrétne účely tieto prostriedky použila. Obrana žalovanej spočívala v tvrdeniach, že prostriedky použila na chod domácnosti s ohľadom na nízke

príjmy žalovaného, ktorý sa navyše od roku 2012 na financovaní domácnosti nepodieľal, na nákup dovolení, investície do rekonštrukcie nehnuteľností, zabezpečenie výživy synov, nákup niektorých huteľných vecí, ktoré špecifikovala, na zaplataenie miestnych daní a poplatkov, zabezpečenie účasti syna T. na príjmacích pohovoroch na vysokú školu a podobne, avšak tieto tvrdenia nijakým spôsobom nepreukázala. Žalobkyňa nepreukázala, že by práve konkrétne peňažné prostriedky (z účtu v Poštovej banke, a.s. č. XXXXXXXXXX/XXXX, zo dňa 22.01.2010 vo výške 2.323,- eur, zo dňa 22.01.2010 vo výške 2.323,- eur, zo dňa 16.02.2012 vo výške 500,- eur, z neviazaného termínovaného vkladu č. XXXXXX-XXXXXXXXXX zo dňa 30.04.2012 vo výške 1.029,70 eur) boli použité na nákup konkrétnych huteľných vecí, na zabezpečenie chodu domácnosti, nákup palivového dreva alebo iné navrhovateľkou tvrdené výdavky a uvedené nemožno bez ďalšieho vyvodiť ani z ňou predložených listín. Taktiež nestačí jej tvrdenie, že nejde o tak vysokú sumu, ktorú by nebolo možné na domácnosť spotrebovať, ale použitie prostriedkov na domácnosť treba bez pochybností preukázať. V spore taktiež nebolo preukázané tvrdenie žalobkyne, že ide o konkrétne peňažné prostriedky, ktoré darovali jej rodičia synom strán sporu T. W. a J. W., a ktoré ona len spravovala, a ktoré z toho dôvodu nepatria do masy BSM strán sporu. Uvedené nemožno jednoznačne vyvodiť zo žiadneho listinného dôkazu, nevyplýva to ani z výpovede svedkov, rodičov žalobkyne, ktorej sa žalobkyňa dovoľavala. Súd sa v prvom rade stotožnil s názorom žalovaného o nevierohodnosti svedkov, ktorými sú rodičia žalobkyne, a to najmä pokiaľ ide o jej matku, A. P., ktorá pri výsluchu uviedla, že sa na svoj výsluch pripravila, vedela, o čom bude v konaní vypovedať, pretože sa o tom rozprávala s dcérou - žalobkyňou i T. W.. Potvrdila dokonca, že bola spoločne so žalobkyňou v bankách za účelom preukázania, že ide o prostriedky, darované synom strán. Vo výpovediach svedkov sa taktiež vyskytli rozpory, keď A. P. tvrdila, že pokiaľ ide o vnučky (dcéry jej syna), dohodli sa so synom a nevestou tak, že im pomohli vyplatiť dom, ktorý zdedili, vnučky už zarábajú, musia sa starať. Jej manžel U. P. ale uviedol, že rovnako ako synov strán obdarovali aj vnučky, dávali im rovnako. Predovšetkým však súd uvádza, že z výpovede A. P. ani U. P. nevyplýva, že by peniaze, ktoré žalobkyňa preukázateľne v hotovosti vybrala z jej účtu v Slovenskej sporiteľni, a.s. spolu v sume 7.330,- eur ani peniaze, ktoré preukázateľne v hotovosti vybrala z jej účtu v Poštovej banke, a.s. spolu 4.500,- eur, či peniaze, ktoré žalobkyňa preukázateľne v hotovosti vybrala z neviazaného termínovaného vkladu v Poštovej banke, a.s. vo výške 1.029,70 eur predstavovali peniaze, ktoré mali darovať jej rodičia synom strán. Svedkovia totiž pri výsluchu neuviedli jediný konkrétny dátum alebo peňažnú sumu, ktorú tomu - ktorému vnukovi darovali, ani žiaden konkrétny účet, vklad alebo iný bankový produkt, na ktorý mali byť tieto peniaze, ktoré vnukom dávali v hotovosti, vložené. Vzhľadom k uvedenému, súd konštatoval, že peniaze, vybrané žalobkyňou za trvania manželstva spolu vo výške 12.859,70 eur, ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva strán sporu síce neexistovali (ako správne uvádza žalobkyňa), avšak keďže žalobkyňa nepreukázala, že by peniaze boli použité na domácnosť, resp. výživu detí, súd musel vychádzať z toho, že tieto prostriedky spotrebovala len pre seba a vybranú sumu treba zaradiť do BSM strán sporu a vyporiadať ju, tak, ako súd učinil vyššie. Žalovaným namietané výbery hotovosti žalobkyňou z účtu v Poštovej banke, a.s. č. XXXXXXXXXX/XXXX, zo dňa 22.01.2010 vo výške 2.323,- eur, zo dňa 22.01.2010 vo výške 2.323,- eur, zo dňa 16.02.2012 vo výške 500,- eur, z neviazaného termínovaného vkladu č. XXXXXX-XXXXXXXXXX zo dňa 30.04.2012 vo výške 1.029,70 eur, v spore preukázané neboli, z výpisov z účtov žalobkyne nevyplývajú.

4. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo, pretože žalobkyňa ani žalovaný si náhradu trov konania neuplatnili.

5. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalobkyňa i žalovaný.

6. Žalobkyňa vo svojom odvolaní uviedla, že nesúhlasí s postupom súdu prvej inštancie, ktorým ju zaviazal uhradiť žalovanému sumu 6.429,85 eur, čo je 50 % zo sumy, ktorú za trvania manželstva vybrala z bankových účtov. Podľa nej súd prvej inštancie ohľadne uvedeného záveru dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nebolo sporné, že za trvania manželstva uskutočnila výbery z účtov špecifikovaných v odôvodnení rozsudku. Súd prvej inštancie sa ale vôbec nezaoberal otázkou, či predmetné finančné prostriedky vôbec patrili do BSM. Jednoznačne bolo v konaní preukázané, že ani jeden z manželov nedosahoval také príjmy, aby boli, čo i len teoreticky, schopní súdom uvádzanú sumu nasporiť. Bolo procesnou povinnosťou žalovaného, ktorý zo svojho tvrdenia, že peniaze patria do BSM odvodzuje pre seba priaznivejšie následky, predložiť a označiť dôkazy, ktorými by preukázal, že ide o spoločné peniaze, teda napríklad, že pochádzajú zo zárobkovej činnosti jedného z manželov, prípadne z predaja spoločného majetku. Až po preukázaní, že peniaze patria do BSM sa mal súd zaoberať otázkou, či boli alebo neboli použité zo strany žalobkyne pre potreby domácnosti a spoločných detí, a teda či prichádza do úvahy vyporiadanie BSM v širšom zmysle. Podľa žalobkyne bolo v konaní jednoznačne

preukázané, že predmetné peniaze darovali ich deťom rodičia žalobkyne. Súd prvej inštancie tiež prehliadol listinné dôkazy preukazujúce použitie týchto peňažných prostriedkov zo strany žalobkyne. Pokiaľ dňa 21.01.2010 vybrala žalobkyňa sumu 3.330,- eur, tak nasledujúci deň 22.01.2010 založila neviazaný termínovaný vklad č. XXXXXXXXX s vkladom 2.323,- eur. Pokiaľ ide o ďalšie výbery v dňoch 22.01.2010, 03.05.2010 a 10.06.2010, tak po ich vykonaní mala žalobkyňa doma v hotovosti cca 5.000,- eur, ale nešlo o prostriedky patriace do BSM, ale peniaze synov. Z týchto peňazí následne synovi J. založila neviazaný termínovaný vklad č. XXXXXXXXXX/XXXX dňa 17.12.2010 s vkladom 2.000,- eur a neviazaný terminovaný vklad č. XXXXXXXXXX/XXXX na svoje meno dňa 17.12.2010 s vkladom 1.000,- eur. Zvyšné peniaze v roku 2011 a 2012 postupne vkladala na účty stavebného sporenia, čo vyplýva aj z bankových výpisov. Peniaze teda nepoužila pre vlastnú potrebu. Poukázala aj na to, že v roku 2010 žili so žalovaným v spoločnej domácnosti a spoločne hospodárili a neexistoval žiadny racionálny ani logický dôvod, aby predmetné peniaze vyberala bez vedomia žalovaného a použila ich pre svoju osobnú potrebu. Podľa žalobkyne súd prvej inštancie tiež nesprávne, v jej neprospech, vyhodnotil aj výbery uskutočnené v roku 2012. Tu nevzal do úvahy situáciu, ktorá v tom čase v manželstve strán sporu bola. Od mája 2012 žalovaný prestal prispievať na chod domácnosti a na výživu svojich synov. Výživné v zákonom stanovenej minimálnej výške zaplatil až v októbri 2013, kedy bola proti nemu podaná obžaloba pre prečin zanedbania povinnej výživy. V období od mája 2012 do októbra 2013 tak bol jediným príjmom trojčlennej rodiny plat žalobkyne cca 700,- eur mesačne. Výdavky na výživu dospievajúcich detí a náklady na domácnosť tak ďaleko prevyšovali príjem žalobkyne. Pri celkovej sume vybratej v roku 2012, t.j. 5.529,90 eur vychádza, že pokiaľ táto suma bola spotrebovaná za obdobie osemnástich mesiacov, tak priemerne žalobkyňa použila pre potreby rodiny sumu okolo 300,- eur mesačne. Ani tieto prostriedky nepostačovali spolu s príjmom žalobkyne na pokrytie bežných životných potrieb a finančne jej museli pomáhať jej rodičia. S poukazom na uvedené teda žalobkyňa tvrdí, že peňažné prostriedky vybrané z účtov v roku 2012 spotrebovala na chod domácnosti a potreby detí a preto je rozhodnutie súd prvej inštancie v tejto časti nesprávne a voči nej nespravodlivé. Navrhla preto, aby odvolací súd zmenil výrok V. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho podielu čiastku 25.850,56 eur do šesťdesiatich dní od právoplatnosti tohto rozsudku 7. Žalovaný podal odvolanie proti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie týkajúceho sa rozdelenia nehnuteľností medzi strany sporu a do výroku V. týkajúceho sa sumy, ktorú mu je žalobkyňa povinná zaplatiť na vyrovnanie podielov zo zaniknutého BSM. V týchto častiach podľa žalovaného došlo v konaní pred súdom prvej inštancie k vade spočívajúcej v tom, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, tiež v týchto častiach súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Pokiaľ ide o rozdelenie nehnuteľností medzi strany sporu, v žalobe na vyporiadanie BSM žalobkyňa ohľadne nehnuteľností požadovala prikázať do svojho výlučného vlastníctva rodinný dom súp. č. 406 postavený na pozemku parc. reg. C č. 757, pozemok parc. č. 757, parc. č. 756 a parc. č. 755, všetky nachádzajúce sa v k.ú. Chocholná-Velčice. Napriek skutočnosti, že s pozemkom parc. č. 755 bezprostredne susedí pozemok parc. reg. E č. 99, túto parcelu žalobkyňa do svojho výlučného vlastníctva nechcela prikázať a to s poukazom na to, že na vyplatenie žalovaného aj z tejto parcely by nemala dostatočné finančné prostriedky. K uvedeným nehnuteľnostiam žalovaný uviedol, že rodinný dom súp.č. 406 je situovaný v radovej zástavbe rodinných domov tiahnuci sa pozdĺž verejnej komunikácie, cesty, keď jedine z tejto cesty je možný na nehnuteľnosti prístup. Nehnuteľnosti jednotlivých vlastníkov popri uvedenej ceste sú pritom od seba oddelené oplotením, takže vlastníkovi je umožnený prístup na jeho nehnuteľnosť len z tejto cesty. U nehnuteľností patriacich do BSM strán sporu je pritom možný prístup len zo spomenutej ulice, keď do rodinného domu súpisné č. 406 sa z ulice vchádza cez parcelu č. 757, na ktorú bezprostredne nadväzujú nielen parcely č. 756 a č. 755 ale aj spomenutá parcela reg. E č. 99. Posledne spomínaná parcela je pritom pozemkom, ktorý je funkčne pričlenený k pozemkom parc. č. 755, 756 a 757 a k domu súp. č. 406 v tom zmysle, že ide o príľahlý pozemok k spomenutým nehnuteľnostiam a je, a vždy bol, určený k tomu, aby sa spolu s týmito nehnuteľnosťami užíval. Uvedená parcela reg. E č. 99 sa sice kupovala neskôr ako ostatné parcely a rodinný dom, ale len z toho dôvodu že v čase kúpy rodinného domu a ostatných parciel bola ona ešte predmetom reštitučného konania. Napriek tomu sa už od kúpy nehnuteľností v roku 1996 spolu s ostatnými nehnuteľnosťami užívala a teda od ich nadobudnutia tvorili tieto nehnuteľnosti jeden funkčný celok. Skutočnosť, že na parcelu reg. E č. 99 nie je iný prístup ako len z parciel č. 755, 756 a 757, potvrdzuje aj znalecký posudok č. 28/2014 znalca Ing. Pavla. Za daného stavu teda nie je možné iným vlastníkom ako vlastníkom spomenutých parciel zabezpečiť účelné využitie parcely reg. E č. 99. Súd prvej inštancie napriek tomu napadnutým rozsudkom uvedenú parcelu reg. E č. 99 pririekol do vlastníctva žalovaného ale ostatné nehnuteľnosti do vlastníctva žalobkyne, čím vytvoril

situáciu, že žalovaný nemôže z objektívnych dôvodov túto užívať a nemá ani len zabezpečený prístup na ňu. Žalovaný pritom v priebehu konania pred súdom prvej inštancie vyslovil názor, že ak by mali byť nehnuteľnosti vyporiadané podľa požiadavky žalobkyne, navrhuje aby všetky nehnuteľnosti boli prikázané do jeho výlučného vlastníctva. On sám sa viac zaslúžil o získanie a udržanie predmetných nehnuteľností, aj rekonštrukciu domu financoval z finančných prostriedkov, ktoré zarobil, za aktívnej pomoci svojej rodiny, pričom u detí pochádzajúci z manželstva sa jedná o deti plnoleté, ktoré sa okrem toho voči nemu zachovali spôsobom, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie na odôvodnenie uvedeného rozdelenia nehnuteľností poukázal na zásadu, že vo veci musí rozhodovať tak, aby čiastka na vyrovnanie podielov na BSM bola čo najnižšia, čo ale žalovaný za danej situácie považuje za nezmysel. Na základe rozhodnutia súdu prvej inštancie by sa mal stať výlučným vlastníkom poľnohospodárskej pôdy, ktorú je nutné obhospodarovať, za situácie, že sám býva s novou rodinou v Trenčíne a na pozemok by musel dochádzať, pričom tento bezprostredne susedí s pozemkami, ktoré súd prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorá na týchto nehnuteľnostiach býva, pričom samotný žalovaný nemá ani zabezpečený prístup na uvedený pozemok a tento by mu musela umožniť cez svoje pozemky žalobkyňa. Tu žalovaný poukázal na zásadu, že rozdelenie spoločných vecí má byť vykonané tak, aby sa zabezpečilo ich účelné využitie. U spomenutej parcely reg. E č. 99 je zo strany žalovaného účelné využitie vylúčené. Poukázal aj na to, že uvedenú nehnuteľnosť nemôže ani odpredať, bráni tomu zákon č. 140/2014 Z.z. o nadobúdaní vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku, pretože u všetkých osôb, ktoré by eventuálne podľa § 4 uvedeného zákona pripadali do úvahy ako kupujúci pozemku, záujem o odkúpenie tejto parcely do vlastníctva nebol. Žalovaný nesúhlasí ani s názorom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa nemá dostatočné finančné prostriedky na to aby vyplatila žalovaného zo všetkých spoločných nehnuteľností. Žalobkyňa má solventných rodičov, ktorí vlastnia dva domy a na pojednávaniach vyhlasovali, že majú dosť finančných prostriedkov. Pri vysokom príjme žalobkyne zo zamestnania je tiež možné, aby si žalobkyňa požičala vyššiu sumu ako určil súd v napadnutom rozsudku, a to až v takej výške, aby táto pokryla aj sumu na vyrovnanie podielu žalovaného na spomenutej parcele reg. E č. 99. Žalovaný ďalej v odvolaní poukázal na to, že v priebehu konania pred súdom prvej inštancie doručil súdu návrh na vyporiadanie finančných prostriedkov vedených na účte žalobkyne zo dňa 24.06.2015. Tým si voči nej uplatnil nárok na úhradu konkrétnych tam uvedených súm, ktoré počas manželstva žalobkyňa vybrala zo spoločných účtov a použila len pre svoju potrebu. Takto si uplatnil voči žalobkyňi polovicu zo sumy 33.527,06 eur. Pri vyporiadaní BSM totiž platí zásada, že ak jeden z manželov za trvania manželstva vybral z účtu alebo vkladnej knižky peňažné prostriedky, ktoré boli predmetom BSM, nesie dôkazné bremeno o tom, že ich použil v súlade s § 144 a nasledujúce Občianskeho zákonníka, teda že ich použil na bežnú spotrebu alebo na náklady spojené s užívaním a udržiavaním spoločného majetku. Dôkazným bremenom ohľadne týchto skutočností nemožno zaťažiť toho z manželov, ktorý výbery neurobil, ale len toho ktorý tieto výbery uskutočnil. Žalobkyňa v priebehu konania síce uviedla tvrdenia o darovaní určitých finančných prostriedkov zo strany jej rodičov deťom strán sporu, o nákupoch a o úhradách spoločných potrieb, ale tieto tvrdenia ničím nepodložila. Žalovaný namietá aj vieryhodnosť výpovede svedkov, rodičov žalobkyne, z dôvodu, že títo sú rodičia žalobkyne a matka žalobkyne sa na pojednávaní preriekla v tom zmysle, že pozná obsah celého súdneho spisu v predmetnej veci. Týchto svedkov považuje žalovaný za zmanipulovaných. Nakoniec svedecké výpovede rodičov žalobkyne nedali v konečnom dôsledku ani odpoveď na použitie finančných prostriedkov z BSM zo strany žalobkyne tak ako tieto uvádzal vo svojom písomnom podaní žalovaný. Podľa žalovaného tak žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadne použitia finančných prostriedkov z BSM na spoločné účely a preto tieto mali byť zaradené do BSM a žalobkyňa mala byť zaviazaná vyplatiť z nich jednu polovicu žalovanému. Nakoniec žalovaný poukázal na to, že u jeho osoby boli väčšie predpoklady, aby mu vyporiadované nehnuteľnosti boli prikázané do vlastníctva. V spore bolo preukázané, že sa viac zaslúžil o nadobudnutie a udržanie týchto nehnuteľností, čo žalobkyňa nenamietala. Žalobkyňa sama odôvodňovala návrh na prikázanie nehnuteľností do jej výlučného vlastníctva len tým, že môžu slúžiť aj plnoletým synom strán sporu. Sama však na bývanie na predmetných nehnuteľnostiach odkázaná nie, keď jej rodičia vlastnia v Trenčíne a v Trenčianskych Miticiach dva rodinné domy. Na rozdiel od nej žalovaný nemá vyriešenú bytovú situáciu, spolu so svojím svojou priateľkou a trojročný synom a osemročnou dcérou priateľky bývajú v prenajatom mestskom byte, kde je nájom viazaný na výkon činnosti školníka. Rozdelenie nehnuteľností tak ako to urobil súd prvej inštancie je preto nespravodlivé a v rozpore so zásadami pre rozdelenie spoločného majetku. Na základe uvedeného žalovaný navrhol aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že do vlastníctva žalobkyne budú prikázané všetky nehnuteľnosti patriace do BSM strán sporu a žalobkyňa bude povinná vyplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho podielu sumu 77.458,17 eur do šesťdesiatich dní od právoplatnosti rozsudku.

8. V zákonnej lehote na podanie odvolania žalovaný doplnil svoje odvolanie proti rozsudku súdu inštancie v tom zmysle, že sumu 33.527,06 eur, ktorú uviedol v písomnom podaní zo dňa 24.06.2015 ako sumu peňažných prostriedkov, ktoré žalobkyňa vybrala zo spoločných účtov a použila pre vlastnú potrebu, považuje za peňažné prostriedky, ktoré pochádzajú z ušetrovaných mzdových prostriedkov žalobkyne, ktoré boli pôvodne vedené na jej účte v Slovenskej sporiteľni a Poštovej banke. Na chod domácnosti prispievala žalobkyňa sumou v priemere 330,- eur mesačne a zvyšok mzdy, skoro 330,- eur, vkladala na rôzne účty. Uvedená suma prostriedkov patrí do BSM účastníkov podľa žalovaného aj preto, že bola nadobudnutá počas trvania manželstva strán sporu. Rovnako považuje za preukázané, že s uvedenými peňažnými prostriedkami disponovala iba žalobkyňa, a to počas trvania manželstva i po rozvode. Časť týchto prostriedkov previedla na účty svojich rodičov, ku ktorým má sama dispozičné oprávnenia. Žalobkyňa takto previedla na účty svojich rodičov za obdobie prvého polroka roku 2012 sumu 25.716,76 eur a ani na opakovanú výzvu súdu sa nevyjadrila k týmto prevodom a k použitiu peňažných prostriedkov. Žalovaný nakoniec zopakoval, že uvedené transakcie a použitie spoločných prostriedkov žalobkyňou sa uskutočnilo bez jeho vedomia a súhlasu.

9. K odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný. Poukázal opätovne na svoj návrh na vyporiadanie finančných prostriedkov vedených na účtoch žalobkyne zo dňa 24.06.2015 s tým, že si tak v spore splnil svoju dôkaznú povinnosť. Žalobkyňa bez uvedenia relevantných skutočností spochybnila, že vyššie uvedené finančné prostriedky náležali do BSM, pričom v spore žalovaný doložil konkrétne výpisy z účtov, z ktorých vyplýva, že všetky údaje o dotknutých finančných prostriedkoch sú z obdobia trvania manželstva. Tvrdenia žalobkyne o tom, že takéto finančné prostriedky si strany ako manželia nemohli nasporiť tak zostali len v rovine špekulácií. Aj ostatné údaje, ktoré žalobkyňa uviedla vo svojom odvolaní považuje žalovaný za neurčité, účelové, vedené snahou vyplatiť žalovanému z majetku BSM čo najmenej.

10. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že odvolanie žalovanému voči spôsobu vyporiadania spoločných nehnuteľností považuje za nedôvodné. V zmysle ustálenej judikatúry je pri rozhodovaní súdu o otázke, komu bude prikázaná konkrétna majetková hodnota pri vyporiadaní BSM na prvom mieste rozhodujúce kritérium účelného využitia veci, respektíve sa skúma, ktorý z bývalých manželov je viac na užívania danej veci odkázaný. Rovnakú váhu má aj zásada, že majetok je potrebné rozdeliť tak aby suma, ktorú jeden z bývalých manželov musí vyplatiť druhému bola čo najnižšia. Týmto kritériami a zásadami sa súd prvej inštancie pri rozdelení spoločných nehnuteľností dôsledne riadil. Ohľadne účelnosti využitia parcely reg. E č. 99, žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že rodinný dom so záhradou kúpili strany sporu v roku 1996 ale predmetnú parcelu kupovali až v roku 2001, Užívanie týchto nehnuteľností nie je vzájomne podmienené. Dom so záhradou sú oplotené a s predmetnou parcelou nie sú samostatne spojené. Tvrdenia žalovaného, že na predmetnú parcelu je jediný prístup cez dvor a záhradu, sú vymyslené a ničím nepreukázané. Predmetnú parcelu prenechali strany do užívania družstvu, ktoré na nej hospodári a prístup má zabezpečený zo zadnej strany bez akýchkoľvek problémov. O tom, že predmetná parcela nie je súčasťou, respektíve prísluším pozemkom domu, svedčí aj vlastnícka situácia pri susedných domoch, keď vo väčšine prípadov vlastníci domy a záhrady je odlišný od vlastníka role za domom. Neobstojí ani tvrdenie žalovaného, že o nadobudnutie rodinného domu a ostatných nehnuteľností sa väčšmi zaslúžil on, keď peniaze na kúpu domu poukázali z jeho podnikateľskej činnosti. V spore boli predložené daňové priznania žalovaného, z ktorých vyplýva, že vykazoval minimálny základ dane a niekedy dokonca stratu z podnikateľskej činnosti. Tiež neobstojí argument žalovaného, že pri vyporiadaní BSM nie je možné zohľadniť záujmy plnoletých detí, ktoré pochádzajú z manželstva. Ustanovenie § 150 Občianskeho zákonníka obsahuje len príkladný výpočet kritérií rozhodujúcich pri vyporiadaní BSM a súdna prax už v minulosti opakovane formulovala záver že pri vyporiadaní BSM je potrebné prihliadnuť aj na záujmy plnoletých detí pochádzajúcich z manželstva, ak sú tieto nezaopatrené a výživou odkázané na svojich rodičov. Takto je tomu aj v tomto prípade, kedy obaja synovia sú síce plnoletí ale študujú na dennom štúdiu na vysokej škole a v rodinnom dome si riešia svoju bytovú otázku. Žalovaný tiež poukázal na to, že na jeho strane väčšia miera odkázanosti na bývanie v dome ako na strane žalobkyne. K tomu žalobkyňa uviedla, že majetkové pomery jej rodičov sú irelevantné a naopak je rozhodujúce, že zatiaľ čo ona inú nehnuteľnosť nevlastní a nemá so synmi kam odísť, tak žalovaný vlastní štvrtinu bytu v Trenčianskej Turnej a sám uvádza, že mu bol pridelený služobný byt. Žalobkyňa zdôraznila skutočnosť, že žalovanému má byť v zmysle rozsudku vyplatená suma 32.280,41 eur a môže aj predať parcelu reg. E č. 99 za cenu minimálne stanovenú znalcom (35.000,- eur) a tak bude mať dostatok prostriedkov, aby si zabezpečil vlastné bývanie pre seba a novú rodinu. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovaného ohľadne finančných prevodov, respektíve výberov z účtov žalobkyne, žalovaný podľa žalobkyne neuvádza žiadne nové skutočnosti, len opakuje svoje prednesy z konania pred súdom prvej inštancie. Žalobkyňa zopakovala svoje stanovisko, že žiadne z

peňažných prostriedkov, ktoré žalovaný uvádza nemal byť predmetom vyporiadania BSM. Namietla aj úvahy žalovaného o tom, že peniaze mohla ušetriť zo svojho platu. Medzi stranami nebolo sporné, že rodinný dom priebežne počas manželstva rekonštruovali, pričom všetky voľné peniaze sa spotrebovali práve na stavebné práce. Okrem toho fungovali ako bežná rodina, živili dve dospievajúce deti, kupovali autá, chodili na dovolenky a podobne. Z toho je zrejmé, že žalovaným tvrdené úspory nemohli ani len teoreticky vzniknúť.

11. K vyjadreniu žalobkyne na svoje odvolanie sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že trvá na svojom podaní, ktoré doručil súdu prvej inštancie ohľadne vyporiadania prostriedkov, ktoré žalobkyňa vyberala a prevádzala zo svojich účtov. Opätovne poukázal na skutočnosť že súd prvej inštancie v spore neskúmal možnosti žalobkyne vyplatiť žalovaného zo všetkých nehnuteľností, teda aj parcely reg. E č. 99, a uspokojil sa len s tvrdeniami žalobkyne, ktorá vyhlásila, že viac ako 25.000,- eur nemôže na vyrovnanie žalovanému vyplatiť. Nijako teda neskúmal možnosť, že by si žalobkyňa zabezpečila dostatok finančných prostriedkov na výplatu napríklad z pôžičky od svojim solventných rodičov alebo z úveru, ktorý jej mohol byť poskytnutý. Ďalej uviedol, že tvrdenia žalobkyne o tom, že parcelu reg. E č. 99 posledné roky strany neužívali a prenechali ju do nájmu družstvu, nie sú pravdivé. Podľa neho bola družstvu prenechaná do užívania len časť tejto parcely a prevažná časť sa ďalej užívala spolu s ostatnými nehnuteľnosťami strán. Podľa žalovaného je ďalej lživé aj tvrdenie žalobkyne, že na uvedenú parcelu je zabezpečený prístup. Sporná nehnuteľnosť od juhu susedí s obdobnou nehnuteľnosťou pána W., zo severu s obdobnou nehnuteľnosťou pána S. a od východu je pri tejto nehnuteľnosti situovaný neprístupný svah. Jediný prístup na spomenutú parcelu je tak len nehnuteľností, ktoré boli prikázané do výlučného vlastníctva žalobkyne. Žalovaný tiež poukázal na skutočnosť že družstvo ďalej nemá záujem na užívaní danej nehnuteľnosti, nakoľko skončilo so živočíšnou výrobou, pre ktorú bola spomenutá parcela určená. Žalovaný nesúhlasil ani s tým, že žalobkyňa spochybnila jeho väčšie zásluhy na nadobudnutí a udržaní spoločných nehnuteľností. Poukázal na to, že najrozsiahlejšia rekonštrukcia domu prebehla v rokoch 1996 až 1998, pričom v tom čase bola žalobkyňa na materskej dovolenke a on rekonštrukciu realizoval z finančných prostriedkov zo svojho podnikania a za pomoci svojho otca. Pokiaľ ide o plnoleté deti strán sporu, žalovaný zopakoval, že tieto sa zachovali voči nemu zavrhnutia hodným spôsobom, keď ho v podstate zo spoločného domu vyhadzovali a pomáhali žalobkyňi v jej klamstvách.

12. K tomuto vyjadreniu žalovaného sa vyjadrila písomne žalobkyňa. Tvrdenia žalovaného o jej solventnosti či solventnosti jej rodičov žalovaný nijako nepreukázal a poukazovanie na majetkové pomery jej rodičov považuje v konaní o vyporiadanie BSM za irelevantné. Uviedla, že skutočne nie je v jej silách vyplatiť žalovaného sumou vyššou ako bolo súdom prvej inštancie priznaných cca 32.000,- eur. Pokiaľ ide o úver, pri rozhodovaní banky o tom, či žiadateľovi poskytne úver, sa berú do úvahy rôzne skutočnosti ako napríklad príjem žiadateľa, jeho vec a výdavky. Bolo by nespravodlivé od žalobkyne žiadať, aby si vzala úver na vyplatenie žalovaného z parcely reg. E č. 99, pretože výška mesačnej splátky by prevyšovala jej zárobkové možnosti. Opätovne žalobkyňa uviedla, že parcelu reg. E č. 99 je možné bez problémov užívať samostatne, respektíve ju prenechať do nájmu poľnohospodárskemu družstvu. Poukázala aj na konštatovanie znalca Ing. Faba v znaleckom posudku č. 28/2014, kde je uvedené, že predmetný pozemok je v práci územného plánu obce súčasťou plochy určenej ako rezerva pre individuálnu bytovú výstavbu. Potenciál tejto parcely teda spočíva v možnosti budúceho využitia ako stavebného pozemku, čím výrazne stúpne jeho hodnota. Cez zadnú časť pozemku prechádza poľná cesta, ktorú využívajú mechanizmy poľnohospodárskeho družstva. Ak teda žalovaný chce pozemok využívať na poľnohospodársku činnosť, má k nemu zabezpečený prístup. Ohľadne tvrdení žalovaného o jeho väčšej zásluhy na nadobudnutí a udržaní spoločných nehnuteľností opätovne žalobkyňa poukázala na daňové priznania žalovaného za celú dobu podnikania, ktoré boli v spore predložené. Z nich je možné urobiť si obraz o finančnej situácii žalovaného v podnikaní. Rovnako podľa nej neobstojí argument žalovaného, že v čase rekonštrukcie rodinného domu bola na materskej dovolenke. Materská dovolenka je považovaná za rovnocennú s výkonom zárobkovej činnosti a teda sa žalovaný nemôže domáhať zvýšenia svojho podielu s poukazom na to, že niekoľko rokov počas trvania manželstva bola žalobkyňa na materskej dovolenke. Žalobkyňa tiež zopakovala, že pri vyporiadaní BSM možno v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka prihliadať aj na potreby plnoletých, nezaopatrených detí bývalých manželov. Ak by bol spoločný dom prikázaný do výlučného vlastníctva žalovaného, je takmer vylúčené pre zlé vzťahy, aby synovia strán sporu ostali v dome bývať.

13. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 370 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

14. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul

rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam strán sporu dodáva nasledovné:

15. Predmetom tohto sporu je vyporiadanie BSM žalobkyne a žalovaného, ktoré zaniklo rozvodom ich manželstva /právoplatnosťou rozsudku súdu o rozvode/ dňa 03.09.2013. V zmysle § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka. Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd /§ 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka/. Pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti /§ 150 Občianskeho zákonníka/.

16. Odvolací súd po dôkladnom preskúmaní veci konštatuje, že odvolacie námietky strán sporu proti rozsudku súdu prvej inštancie o vyporiadaní BSM žalobkyne a žalovaného nie sú dôvodné. Tieto odvolacie námietky sú v podstate dve. Prvá sa týka žalovaným namietaného „rozdelenia“ /tu má odvolací súd na mysli nie faktické rozdelenie vecí ale to, ktorá zo spoločných vecí bude ktorému z bývalých manželov prikázaná do výlučného vlastníctva/ spoločných nehnuteľností medzi strany sporu a druhá, spoločná pre žalobkyňu i žalovaného, aj keď pre každého z iného dôvodu, sa týka spôsobu akým súd prvej inštancie pri vyporiadaní BSM zohľadnil, resp. nezohľadnil výbery a prevody peňažných prostriedkov, ktoré žalobkyňa učinila počas trvania manželstva z bankových účtov a iných bankových produktov /napríklad termínované vklady/.

17. Čo sa týka rozdelenia spoločných nehnuteľností medzi strany sporu v rámci vyporiadania ich BSM, zákon kritéria, podľa ktorých sa postupuje pri určení, ktoré spoločné veci budú ktorému z manželov pri vyporiadaní prikázané neobsahuje. Podľa súdnej praxe sa pri rozdelení spoločných vecí sa vychádza zo zásady účelného využitia vecí /vec má byť prikázaná do výlučného vlastníctva toho z manželov, ktorý ju účelnejšie využije/, zásady, že spoločné veci majú byť rozdelené tým spôsobom, aby si bývalí manželia na vyrovnanie podielov na vyporiadavanom BSM čo najmenej doplácali zásady, že rozdelenie spoločných vecí zohľadňuje potreby maloletých detí bývalých manželov, resp. aj plnoletých detí v prípade, že sú nezaopatrené a odkázané výživou na svojich rodičov. Pri rozdeľovaní spoločných vecí možno tiež zohľadniť zásadu, podľa ktorej bude vec prikázaná do výlučného vlastníctva tomu z bývalých manželov, ktorý sa viac zaslúžil o jej nadobudnutie a udržanie.

18. V preskúmvanej veci je odvolací súd toho názoru, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí o rozdelení spoločných vecí uvedené zásady rešpektoval. Pozemok parc. reg. E č. 99 je orná pôda o výmere 5.362 m². V zmysle zákona č. 220/2004 Z.z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy ide o poľnohospodársku pôdu, ktorá by mala byť využívaná v zásade na poľnohospodárske účely a jej vlastník je povinný najmä vykonávať agrotechnické opatrenia zamerané na ochranu a zachovanie kvalitatívnych vlastností a funkcií poľnohospodárskej pôdy a na ochranu pred jej poškodením a degradáciou. Zo skutkového stavu zisteného vo veci súdom prvej inštancie nevyplýva, že by žalobkyňa, či žalovaný boli zamestnaní alebo podnikali v oblasti poľnohospodárskej výroby a ani jeden z nich v spore neprejavil záujem tento pozemok využívať na poľnohospodárske účely. Z hľadiska účelného využitia predmetného pozemku tak ani jeden z nich nemá lepšie podmienky na účelnejšie využitie tohto pozemku ako ten druhý. Záver o tom, že účelnejšie by mohla pozemok využiť žalobkyňa, keď má naň prístup z iných nehnuteľností, ktoré jej boli v rámci vyporiadania prikázané do vlastníctva, nie je na mieste. Medzi stranami niet sporu o tom, že minimálne časť predmetného pozemku bola v nájme poľnohospodárskeho družstva, ktoré ho využívalo na poľnohospodárske účely a ktoré si prístup na tento pozemok zabezpečilo inak ako cez ostatné nehnuteľnosti strán sporu, ktoré boli predmetom vyporiadania. V prípade prenájmu tohto pozemku poľnohospodárskemu družstvu tak prístup k pozemku cez ostatné nehnuteľnosti, ktoré boli prikázané do vlastníctva žalobkyňi nie je nevyhnutný. Aplikácia zásady účelného využitia vecí tak v tomto prípade k rozhodnutiu o tom, komu má byť predmetný pozemok prikázaný do výlučného vlastníctva nevedie.

19. Rovnako tak je to so zásadou, podľa ktorej bude vec prikázaná do výlučného vlastníctva tomu z bývalých manželov, ktorý sa viac zaslúžil o jej nadobudnutie a udržanie. V spore neboli preukázané

tvrdenia žalovaného, že sa o nadobudnutie a udržanie spoločných nehnuteľností zaslúžil viac ako žalobkyňa. Príjmy žalovaného z podnikateľskej činnosti ako ich tento vykázal v daňových priznaniach, ktoré boli v spore predložené, uvedený záver žalovaného nijak neodôvodňuje. Ani to, že žalobkyňa bola počas trvania manželstva na materskej dovolenke s dvomi spoločnými deťmi tu nie je podstatná. Starostlivosť o rodinu vyváži skutočnosť, že v čase materskej dovolenky manželky manžel dosahuje väčší príjem, z ktorého sa prípadne nadobudnú majetkové veci do BSM, prípadne sa použije na udržanie už existujúcich spoločných vecí. Samotné ustanovenie § 150 Občianskeho zákonníka, v ktorom je vyjadrená zásada zásluhovosti stanovuje, že pri určení miery pričinenia /tu sa má na myslí pričinenia sa o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí/ treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

20. Pri rozhodnutí, komu z bývalých manželov má byť do výlučného vlastníctva prikázaná predmetná parcela reg. e č. 99 nie je nutné prihliadnúť na potreby plnoletých, nezaopatrených synov strán sporu, keď z hľadiska uspokojovania ich potrieb /najmä otázky bývania/ táto nehnuteľnosť nemá žiadny význam.

21. Rozhodujúcou pre určenie komu z bývalých manželov má byť prikázaná do výlučného vlastníctva parcela reg. E č. 99 sa tak javí zásada, že spoločné veci majú byť rozdelené tým spôsobom, aby si bývalí manželia na vyrovnanie podielov na vyporiadavanom BSM čo najmenej doplácali. Tejto zásade bude učinené zadosť práve v prípade, že parcela reg. E č. 99 v hodnote 34.891,61 eur bude prikázaná do výlučného vlastníctva žalovaného, keď žalobkyňi boli prikázané do výlučného vlastníctva ostatné nehnuteľnosti v súhrnnej hodnote 83.497,68 eur i hnutelné veci v súhrnnej hodnote 3.000,- eur.

22. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o tom, že v rámci vyporiadania BSM strán sporu bude pozemok parc.reg. E č. 99 prikázaná do výlučného vlastníctva žalovaného tak bolo vecne správne.

23. Čo sa týka spôsobu akým súd prvej inštancie pri vyporiadaní BSM zohľadnil, resp. nezohľadnil výbery a prevody peňažných prostriedkov, ktoré žalobkyňa učinila počas trvania manželstva z bankových účtov a iných bankových produktov /napríklad termínované vklady/, aj tu považuje odvolací súd po preskúmaní veci rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí rozdelil namietané výbery a bezhotovostné prevody vykonané žalobkyňou do troch kategórií a to 1/ namietané prevody prostriedkov patriacich do BSM na účty synov účastníkov T. W. a J. W. a nakladanie menovaných s prostriedkami na ich účtoch, 2/ namietané prevody prostriedkov patriacich do BSM na účty matky žalobkyne a 3/ namietané hotovostnými výbery prostriedkov patriacich do BSM z účtov žalobkyne. U všetkých týchto prevodoch a výberoch súd prvej inštancie uviedol, či sa jednalo o peňažné prostriedky v BSM strán sporu alebo nie, či v prípade, že sa jednalo o peňažné prostriedky v BSM je nutné na ne prihliadať ako na peňažné prostriedky spotrebované žalobkyňou pre osobnú potrebu, ktoré by mala vrátiť do BSM alebo nie. Všetky tieto závery oprel o skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z dokazovania, ktoré v spore vykonal a zrozumiteľne a jasne ich aj po právnej stránke odôvodnil. Odvolací súd sa v plnej miere aj v tejto časti so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie zhoduje a v podrobnostiach na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odkazuje.

24. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP. V odvolacom konaní /vo veci samej/ nebola úspešná ani jedna zo strán sporu /obe strany sporu podali proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie/ a preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).